

δοκτονία εἶνέ τι κοινότατον. Ἐν ἡ περιπτώσει πατήρ πεπολιτισμένος θὰ ἐπέπληττεν ἡ ἑρραπιζεν ἀτακτῆσαν τέκνον, ὁ ἄγιος τὸ φονεῦει. Ἐν Ἀφρικῇ, παρὰ τοῖς μαύροις, παιδία τίθενται πολλάκις εἰς τὰς παγίδας τῶν λεόντων, ὅπως προκαλῶσι διὰ θρήνων καὶ κραυγῶν τὰ θηρία!

Ἡ ἀνθρωποφαγία δὲν εἶνε ἀπαραίτητον χαρακτηριστικὸν τῆς ἀγριωτάτης καταστάσεως φυλῆς τινος, διὰ τοῦτο καὶ δὲν εὐρίσκομεν αὐτὴν παρὰ πᾶσι τοῖς ἐν πλήρει ἀποκτηνώσει διατελοῦσι πληθυσμοῖς. Ἀλλὰ παρὰ τισι τούτων ἔχει λάβει χαρακτῆρα ὅλως παράδοξον καὶ ἔχει συστηματοποιηθῆ ὡς ἀνθρωποφαγία ἐξ οὐκ οὐκ σεβασμοῦ αἴφνης ἢ ὡς ἀνθρωποφαγία ἐκ πολεμικοῦ ὄργασμοῦ. Οὕτως ὑπάρχουσιν οἱ τρώγοντες τοὺς ἰδίους γονεῖς, ὅπως παράσχωσιν αὐτοῖς ἄξιον τάφον τοὺς ἑαυτῶν στομάχους, ὑπάρχουσιν οἱ σπαράσσοντες διὰ τῶν ὀδόντων τὴν αἰμοσταγῆ καὶ πάλλουςαν ἔτι καρδίαν τοῦ πολεμίου, ἵνα μεταλάβωσι τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πολεμικοῦ μένους ὅπερ ἐνόκει ἐν αὐτῇ!

X*

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἐν Παρισίοις παρεστάθη ἐσχάτως μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας νέα κωμωδία γραφεῖσα ἐν συνεργασίᾳ ὑπὸ Βισσῶν καὶ Μάρς. Τοῦ πρώτου τὸ ὄνομα εἶνε διάσημον ἤδη ὡς συγγραφέως θεατρικῶν ἔργων, ἀλλὰ τὸ τοῦ δευτέρου πρῶτην φορὰν ἐνεγράφετο. Τοῦτο ἐκίνησεν εἰς περιέργειαν τοὺς καινοθήρας τοῦ παρισινοῦ τύπου, οἵτινες διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτοὺς δεξιότητος ἄμα καὶ ἀθυροστομίας ἀνεῦρον καὶ ἐδημοσίευσαν τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης παραδόξου συνεργασίας.

Πρὸ τριετίας ὁ Βισσῶν, ὅστις διέρχεται τοὺς θερινοὺς μῆνας ἐν Ναντέρ, ἐδέξατο τὴν ἐπίσκεψιν νεανίου τινὸς σεμνοῦ καὶ δειλοῦ.

— Κύριε, εἶπεν οὗτος ἄμα εἰσελθὼν, ἔκοψα ἀπὸ μίαν ἡμερίδα αὐτὸ τὸ κομμάτι. Καὶ ἐπέδειξε τὴν κατακλιῖδα ἄρθρου, ἐν ᾗ ἐγένετο λόγος περὶ ἀστειοτάτου τινὸς ἐπεισοδίου συνεπέας διαζυγίου.

Ὁ Βισσῶν διέδραμε διὰ τοῦ βλέμματός τεμάχιον τῆς ἡμερίδος.

— Καὶ ἐγώ, εἶπε, παρετήρησα τὸ ἄρθρον αὐτό, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἰδοὺ ὅτι τὸ ἔχω κόψη καὶ τὸ ἔχω φυλάξῃ εἰς τὴν θήκην, ὅπου φυλάττω τὰ θέματα ὅσα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πηγαὶ δραμάτων ἢ κωμωδιῶν.

Ὁ νεανίας ἐκύψε τὴν κεφαλὴν ἐν ἀπογνώσει:

— Αἶ! τόσο τὸ χειρότερον! ἐψιθύρισε καὶ ἔχαιρέτιζεν ἐν' ἀπέλθῃ.

— Ἐπὶ τέλους, κύριε, εἶπεν ὁ Βισσῶν, ἐξηγηθῆτε. . .

— Ὅταν ἀνέγνωσα τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ ἄρθρου, μοῦ ἐφάνη ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ γίνη μία κωμωδία ἐξ αὐτοῦ καὶ ἦλθα. . . Ἀλλὰ ἀφοῦ καὶ σεῖς τὸ ἐσυλλογίσθητε, κύριε. . . συγχωρήσατέ με διὰ τὴν ἐνόχλησιν.

Ἡ περίλυπος στάσις τοῦ νεανίου ἐκίνησεν εἰς συμπάθειαν τὸν συγγραφέα.

— Ἐνομίσατε λοιπὸν ὅτι τὸ κομμάτι αὐτὸ ἦτο δυνάττον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πηγὴ κωμωδίας;

— Ναι, καὶ ἤθελα νὰ σᾶς ἐρωτήσω. . . ἂν θὰ μου ἐκάμνετε τὴν τιμὴν. . . νὰ συνεργασθῶμεν.

— Ἐχετε καταγίνῃ εἰς τὰ θεατρικά;

— Ἐγώ! . . . εἶμαι ὑπάλληλος τοῦ σιδηροδρόμου:

— Καὶ τί κερδίζετε ἀπὸ τὴν θέσιν σας;

— Ἐκατὸν φράγκα τὸν μῆνα.

Ὁ Βισσῶν ἠτένισε τὸν νεανίαν.

— Καλὰ λοιπὸν, ἀφοῦ καὶ οἱ δύο εἶχομεν τὴν αὐτὴν ἰδέαν, θὰ γράψωμεν τὴν κωμωδίαν μαζύ.

Μικροῦ δεῖν ἐλιποθύμησεν ὁ σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος!

— Ἄλλ' αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν γίνονται μετὰ τὸν ἄερα. Ἐχομεν τὰς βάσεις, τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰ ἀναπτύξωμεν, νὰ τὰ καταστρώσωμεν εἰς σκηνάς. Ὅθι κάμω ἐγὼ τὸ ὄλον σχεδιάσμα καὶ θὰ σᾶς τὸ στείλω. Σεῖς θὰ ἐργασθῆτε διὰ τὸν διάλογον ἐπ' αὐτοῦ καὶ θὰ μοῦ τὸν φέρετε.

Οὕτω καὶ ἐγένετο. Μετὰ τρεῖς μῆνας ὁ νεανίας ἐπανήρχετο φέρων τὰς τρεῖς πράξεις τοῦ ἔργου ἐτοιμοῦς.

Ὁ Βισσῶν ἀνέγνω τὸ χειρόγραφον καὶ ἀποδίδων αὐτό:

— Δὲν εἶνε τίποτε ἀπ' αὐτά, εἶπε.

— Θεέ μου! . . .

— Αἶ δά, παρηγορηθῆτε! Δὲν ἐπετύχατε τὴν πρῶτην φορὰν, θὰ ἐπιτύχετε τὴν δευτέραν.

Ὁ νεανίας ἀνεχώρησε καὶ ἐπανῆλθε μετὰ τινὰ χρόνον.

— Πολὺ καλλίτερα τόρα, ἀπεκρίνατο ὁ Βισσῶν. Ὅθι τάρῃσωμεν λοιπὸν νὰ κοιμηθῇ καμπόσους μῆνας. . . καὶ ἔπειτα. . .

— Καμπόσους μῆνας! . . . ἐπανελάβε θρηνωδῶς ὁ νεαρὸς ὑπάλληλος.

— Βέβαια! θαρρεῖτε λοιπὸν πῶς μόνον αὐτὸ ἔχω εἰς τὸ κεφάλι μου! Μαίνετε ἡσυχος ὅμως καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά του.

Οἱ μῆνες παρήρχοντο — τέλος μίαν ἡμέραν λαμβάνει ὁ νεανίας γράμμα τοῦ Βισσῶν.

Σπεύδει εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ.

— Ἦλθεν ἡ ὥρα του. Ἴδου τόρα τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν! . . . Ὅθι στείλω τὸ ἔργον μας εἰς τὴν γαλλικὴν Κωμωδίαν.

- Τὸ ἔργον μας !
 — Ναί· τί φρονεῖτε ;
 — Ἐγὼ θὰ ἐπρωτίμων τὸ Vaudeville.
 — Ἐχετε δίκαιον· ἄς τὸ δώσωμεν αὐτοῦ
 λοιπόν.

Καὶ ἐδόθη τὸ χειρόγραφον καὶ ἤρχισαν νὰ
 γυμνάζωνται οἱ ἠθοποιοί.

Ἄλλ' ὁ ταλαίπωρος συγγραφεὺς δὲν ἠδύνατο
 νὰ παρίσταται κατὰ τὰ γυμνάσια καὶ τὰς δο-
 κιμάς, τοῦ προϊσταμένου του μὴ χορηγοῦντος
 ἀδειαν, δηλοῦντος δ' ἔτι ὅτι θὰ τὸν ἀπέπεμ-
 πον ἂν ἐξηκολούθει ἀσχολούμενος περὶ τὰς θεατρι-
 κάς αὐτὰς ἀνοησίας τὸσφ ἀντικειμέναις πρὸς τὰ
 σιδηροδρομικὰ καθήκοντα.

Ἡ πρώτη παράστασις ἐγένετο μετ' ἐκτάκτου
 ἐπιτυχίας ! . . .

Καὶ ὅποια θὰ ὑπῆρξε τοῦ προϊσταμένου αὐ-
 τοῦ ἢ ἐκπληξίς ὅτε ὁ μικρὸς ὑπάλληλος τῶν
 ἑκατὸν δραχμῶν προσῆλθε φέρων τὴν παραι-
 τησίην του ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπρωτίμα τὰς ἀνοη-
 σίας τοῦ θεάτρου, δι' ὧν ἐκέρδαιναν εὐθύς ἐν ἀρ-
 χῇ ποσοστὸν ἐκ τῶν παραστάσεων πεντήκοντα
 χιλιάδας φράγκων !!

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

Ὁ ἥλιος ἐν δόξῃ καταβαίνει,
 ὠκεανὸς φωτὸς εἶνε ἢ δύσις,
 καθεῖδει ὡς εἰς ἕκστασιν ἢ φύσις,
 χιτῶνα πορφυροῦν ἐνδεδυμένη.

Τὰ βάθη σιωπαίνουσι τῶν κοιλάδων
 καὶ αἱ πλευραὶ τῶν σκιερῶν ὀρέων·
 ἤχρ' ἔπηγνυ τὸ ἄσμα τὸ ἐκπνέον
 ἐντὸς τῶν φυλλωμάτων καὶ τῶν κλάδων.

Εἰς τὴν ἀγίαν σιωπὴν ἐκείνην,
 τὴν περιπάθειαν καὶ τὴν εἰρήνην,
 εἰς τὴν μυστηριώδη λαμπηδόνα,

Ἄκουε εἰς τὰ ὕψη θεῖον τόνον,
 ἤχῳ ἀγαπητῇ ὀλβίῳ χρόνων:
 «Σὲ ἀγαπῶ εἰς πάντα τὸν αἰῶνα!»

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΓΙΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἡ κατασκευὴ ἠλεκτρικῶν
 σιδηροδρόμων ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ προ-
 βαίνει κατὰ τρόπον, μαρτυροῦντα μεγάλην
 πρόοδον.

Ὁ πρῶτος ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος κατε-
 σκευάσθη ἐν Βερολίῳ τῷ 1881 καὶ ἦτο ἐκ-
 τάσεως ἐνός καὶ ἡμίσεος μιλίου· τὸ αὐτὸ ἔτος
 κατασκευάσθη ἐπίσης ἐν Πρωσσίᾳ σιδηρόδρομος
 μικροτέρας ἐκτάσεως, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διοχε-
 τευομένου δι' ἑναερίου γραμμῆς.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος κατασκευάσθησαν ἠλεκτρι-
 κοὶ σιδηρόδρομοι ἐν Portrusk ἐκτάσεως ἕξ μι-
 λίων καὶ ἐν Brighton ἐκτάσεως ἐνός μιλίου. Αἱ
 δυναμοηλεκτρικαὶ μηχαναί, αἱ παράγουσαι τὸν
 ἠλεκτρισμόν, ἐκινουῦντο ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διὰ
 τῆς πτώσεως ὕδατος, ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ δι'
 ἀερίου· ὡς ἀγωγούς δὲ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μετε-
 χειρίσθησαν διὰ μὲν τὴν γραμμὴν Portrusk
 τρίτην ράβδον, διὰ δὲ τὴν τοῦ Brighton αὐτὰς
 ταύτας τὰς ράβδους.

Οἱ ἠλεκτρικοὶ οὗτοι σιδηρόδρομοι ἐχρησίμευ-
 σαν ὡς πρότυπα εἰς πάντας τοὺς ἔκτοτε κατα-
 σκευασθέντας. Συσσωρευτῶν ἐγένετο χρῆσις τὸ
 πρῶτον ἐν Ἀμβούργῳ. Τὸ παραδειγμα δὲ τοῦ-
 το ἠκολούθησαν καὶ ἐν Βρυξέλλαις κατὰ τὸ
 τρέχον ἔτος. Ἐν Ἀμερικῇ μέχρι τινὸς οἱ συσσω-
 ρευταὶ δὲν ἐξετιμῶντο, ἤρξαστο ὁμῶς καὶ ἐκεῖ
 γινόμενον ἀποδεκτὸν τὸ σύστημα τοῦτο.

Κατὰ κανόνα ἡ πρώτη δύναμις παρέχεται
 ὑπ' ἀτμοῦ· εἰς πολλὰς δὲ περιστάσεις οἱ ἠλε-
 κτρικοὶ κινητῆρες λειτουργοῦσι δεχόμενοι τὸν
 ἠλεκτρισμόν ἐκ σταθμοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Τοι-
 ουτοτρόπως παρέχεται ἠλεκτρισμὸς συγχρόνως
 καὶ εἰς τὸν φωτισμόν καὶ εἰς τὴν κίνησιν τῶν
 συρμῶν.

Ἐπὶ τὴν ἐποψίν τοῦ φωτισμοῦ, οἱ Ἀμερικαν-
 νοὶ θεωροῦνται προοδευτικώτεροι τῶν ἄλλων
 λαῶν, ὅπερ ἐξηγεῖται ἐκ τούτου, ὅτι τὸ φωταέ-
 ριον εἶνε δαπανηρότερον ἐν Ἀμερικῇ.

Ἐν τοῖς ὑπογείοις σιδηροδρόμοις τῶν πρω-
 τευουσῶν, κρίνουσιν ὅτι θὰ ἦτο ὠφελιμώτερον
 ἂν ἐκ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ παρήγετο καὶ ἡ κίνη-
 σις καὶ τὸ φῶς.

Οἰκονομικῶς οἱ ἠλεκτρικοὶ σιδηρόδρομοι δύ-
 νανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τοὺς τοῦ ἀτμοῦ·
 καθίστανται μάλιστα ἥττον δαπανηροί, ὅταν ὁ
 ἠλεκτρισμὸς συγχρόνως χρησιμεύῃ καὶ εἰς φω-
 τισμόν· ἡ σύγκρισις δ' ἀποβαίνει καθ' ὀλοκλη-
 ρίαν ὑπὲρ τῶν ἠλεκτρικῶν σιδηροδρόμων, ὅταν
 ἡ πρώτη δύναμις ἦνε τὸ ὕδωρ. Τῆς δυνάμεως
 τῶν ἔππων θεωρεῖται μικροτέρα ἢ δαπάνη τῶν
 συσσωρευτῶν. Ὅπως δὴποτε, ἐν Ἀμερικῇ ὁ ἠλε-
 κτρισμὸς εἶνε ὀλιγώτερον δαπανηρὸς τῶν ἔπ-
 πων καὶ τοῦ ἀτμοῦ.

Πρὸ τινος ἐπειράθησαν ἐν Ἀμερικῇ νὰ κινῶσι
 τὰς μηχανάς, ἐν αἷς παράγεται ὁ ἠλεκτρισμὸς,
 διὰ τοῦ ἀνέμου. Ἀνεμαντλῖαι ὅμοιαι πρὸς ἐκεῖ-
 νας, ἄστινας εἶδομεν λειτουργούσας ἐπὶ τινὰ
 χρόνον καὶ παρ' ἡμῖν, κινουῦσι δυναμοηλεκτρι-
 κάς μηχανάς, ὑπὸ τῶν ὁποίων πληροῦνται συσ-
 σωρευταί, ἀλλ' ὁ τρόπος οὗτος στερεῖται σπου-
 δαιότητος.

Μεθ' ὅλας ὁμῶς τὰς προόδους ταύτας, τὸ ζή-
 τημα τῶν ἠλεκτρικῶν σιδηροδρόμων δὲν δύνα-
 ται νὰ θεωρηθῇ λελυμένον ἀκόμη.